

प्रातःकृ

कान्ते येनापि । एवञ्च सर्वाविरोधे सुवर्णादि-
पात्रेणाप्याचमनं कार्यं स्वयमसार्थेऽन्ये ना-
चमनं कारयितव्यम् । याज्ञवल्कराः ।

“अस्मिन् पक्षतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः ।
हृत्कण्ठतालुगाभिस्तु यथासंख्यं हिजातयः ॥
शुष्केरन् स्त्री च शूद्रश्च सकृत् स्पृष्टाभिरन्ततः ॥”
अन्ततः शोष्ठोपान्तं । उत्तरीत्तरमपकर्षात् ।
अतएव स्पृष्टाभिरित्युक्तं न तु भक्षिताभिरिति ।
स्त्री शूद्रो वाय नित्याभः क्षालनाच्च करोष्टयोः
इति ब्रह्मपुराणाच्च । आचमनार्थं पाणिपाद-
प्रक्षालनमेवेत्येके । इति शूद्राधिकारे गोतप्तो-
क्तेः । आचमनाङ्गलाभावे इदमित्याचारा-
ध्यायः । मनुः ।

“हृद्भाभिः पूयते विप्रः कण्ठगाभिश्च भूमिपः ।
वैश्वोऽङ्गिः प्राशिताभिश्च शूद्रः स्पृष्टाभिर-
न्ततः ॥”

अत्र यथाविधिप्राशनमुक्तम् अनुपनीतानान्तु
स्त्रीशूद्रवदाचमनं न यावदुपनोवेत् । इति
प्रागुक्तशोचि तथादर्शनात् । मिताक्षरादयो-
ऽप्येवम् । अन्तु विशेषयति बौधायनः । पाद-
प्रक्षालनाच्छेषेण नाचामेत यथाचामेत भूमौ
स्त्रावयित्वाचामेदिति । उग्रनाः ।

“कांस्यायसेन पात्रेण त्रपुसौसकपित्तलैः ।
आचान्तः शतकृत्वोऽपि न कदाचिच्छुचि-
र्भवेत् ॥”

कांस्यादिपात्रकरणकाचमनं कांस्यायसेनेत्या-
दिना निषिद्धमिति केचित् । हस्तेनाचमनेऽपि
कांस्यादिपात्रावर्जितं तन्निषिद्धमित्यपरे ।
आचमनजलनिषेधे यद्ब्रह्मलिखितौ । न शूद्रा
शुच्ये कपाष्वा वर्जितेनेति अत्राशुचिपदम्
आचमनकर्त्तृभिन्नपरम् । शूद्रसाहचर्यात् एक
पाणिपदमपि आचमनकर्त्तृभिन्नपाणिपरम् ।
तेन स्त्रीयवामपाष्वावर्जितमनिषिद्धम् । तथा
च कमण्डलुधिकारे बौधायनः । सूत्रपुरीषे
कुर्वन् दक्षिणहस्तं न गृह्णाति सख्येनाचमनीय-
मिति । गृह्णाति जलपात्रमिति शेषः । आचा-
मेदित्यनुवृत्तौ देवलः ।

“शिखां बहा वसिन्वा देनिर्निक्ते वाससी शुभे ।
तूष्णीं भूत्वा समादाय नोद्गच्छन्नविलोकयन् ॥”
एकवस्त्राः प्राचीनावीति न इत्यादिपारस्कर-
दर्शनात् यत्र प्रेतस्नानतर्पणादौ एकवस्त्रत्वं
विहितं तत्र तद्ब्रह्मवादेकवासा एवाचमनं
कुर्यात् । प्रचेताः ।

“अनुष्णाभिरफेनाभिः पूताभिर्वीक्ष्य चक्षुषा ।
हृद्भ्रताभिरशब्दाभिस्त्रयतुर्वाङ्गिराचमेत् ॥”
चतुर्वेति भावशुद्धिपक्षेया विकल्पः । न तु
फलभूयस्वार्थं कल्पनागौरवापत्तेः । वीक्षणा-
नुष्णयोर्भेदभाष्यमाधवाचार्यकृतपराशरभाष्य-
योरपवादमाह यमः ।

“रात्राववौचित्तेनापि शुद्धिरुक्ता मनोयिभिः ।
उदके नातुराणाञ्च तथोष्णे नोष्णपायिनाम् ॥”
आचामेदित्यनुवृत्तौ वशिष्ठः । प्रदरादपि या

प्रातःकृ

गोस्तर्पणाय स्युर्न वणरसदृष्टाभिर्याश्च स्युरशु-
भागमा इति । प्रदरो विदोर्णभूभागः । अशु-
भागमाः अशुचिदेशादागताः । यस्मिन् देशे
वर्णादिदृष्टमेव तोयं तत्र तदपि ग्राह्यम् । तथा
च मरौचिः ।

“येषु स्थानेषु यच्छीर्षं धर्माचारश्च यादृशः ।
तत्र तत्रावमन्ये त धर्मस्तत्रैव तादृशः ॥
येषु स्थानेषु ये देवा येषु देशेषु ये हिजाः ।
येषु स्थानेषु यतोयं या च यत्रैव सृष्टिका ॥”
आचमने उदकग्रहणप्रकारं परिमाणञ्चाह
भरद्वाजः ।

“आयतं पर्वणां कृत्वा गोकर्णाकृतवत् करम् ।
संहताङ्गलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना हिजः ॥
मुक्ताङ्गुलिनाभ्यां शिषेणाचमनश्चरेत् ।
माषमज्जनमात्रास्तु संगृह्य द्विः पिबेदपः ॥”
पाणिना दक्षिणेन । विः पिवेद्दक्षिणेनापि
इत्यादिपुराणोक्तेः । मार्कण्डेयः ।

“सपवित्रेण हस्तेन कुर्यात्पाचमनक्रियाम् ।
नोच्छिष्टं तत्पवित्रन्तु भुक्तोच्छिष्टन्तु वर्जयेत् ॥”
मदनपारिजाते हारोतः ।

“शय्यस्थस्य पवित्रस्य न तेनाचमनश्चरेत् ॥”
अन्यनादृशमिति समुद्रकरेऽपि । आचमना-
नुवृत्तौ देवलः ।

“न मच्छन्न शयानश्च न चलन्न परान् स्पृशन् ।
न हसन्नैव संजल्पन्नात्मानश्चैव वीक्षयन् ॥”
चलन् कम्पमान इति रत्नाकरः ॥ आत्मानं
आत्मस्थानं हृदयम् । वीक्षयन्निति स्वार्थं णिच्
“किशात्रीवीमधःकायं न स्पृशन् धरणीमपि ।
यदि स्पृशति चैतानि भूयः प्रक्षालयेत् करम् ॥”
अधःकायं नाभेरधःप्रदेशम् । करं दक्षिणम् ।
आचमनानुवृत्तौ गोभिलः ।

“नान्तरीयैकदेशेन कल्पयित्वोत्तरीयकम् ॥”
अन्तरीयमधःपरिधानं तदेकदेशमुत्तरीयं कृत्वा
मरौचिः ।

“न वहिर्जातुस्वरया नाशनस्यो न चोत्थितः ।
न पादुकास्योऽन्यचितः शुचिः प्रयतमानसः ॥
उपस्पृश्य हिजो नित्यं शुद्धः पूतो भवेन्नरः ।
भुक्त्वासनस्थो नाचामेद्वान्यकाले कटाचन ॥
जलस्थलोभयकर्मोनुष्ठानार्थन्तु जलस्थलैकचर-
णेनाचमनं कर्त्तव्यमित्याह पैठीनसिः । अन्त-
रुदके आचान्तोऽन्तरेव शुद्धः स्यात् तस्मा-
दन्तरेकं वहिरेकञ्च कृत्वा पादमाचरेत् सर्वत्र
शुद्धो भवतीति । जले तूत्तिष्ठन्नाचमेत् । जानी-
रूहं जले तिष्ठन्नाचान्तः शुचितामियात् ।
अधस्तात् शतकृत्वोऽपि समाचान्तो न शुध्य-
तीति विष्णुः कृतेः । हारोतः ।

“आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपम् ।
शुष्कवासाः स्थले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपम् ॥”
कात्यायनः ।

“स्नानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनम् ।
प्रौढपादो न कुर्वीत स्वाध्यायं पिबतर्पणम् ॥
आसनारूढपादस्तु जानुनोर्जङ्घयोस्तथा ।

प्रातःकृ

कृतावसकथिको यस्तु प्रौढपादः स उच्यते ॥”
आसनारूढपादः आसनारोपितपादतलः ।
जानुनोर्जङ्घयोः कृतावसकथिको वस्त्रादिना
कृतपृष्ठजानुजङ्घाबन्धः । तद्वयेन भेदप्रतीतिः
प्रौढपादस्य द्विविधत्वं प्रतीयते ॥*॥ अत्र च
अनेकोद्वाहो दारुशिले भूमिसमे इष्टकाश्च
सङ्कीर्णभूता इति बौधायनवचनात्तथाविधे
आरूढपादोऽपि कुर्यात् । व्यासः ।

“शिरः प्राहृत्य कण्ठं वा मुक्तकच्छिशिष्ठोऽपि
वा ।
पकृत्वा पादयोः शीचमाचन्तोऽप्यशुचि-
र्भवेत् ॥”

तथा ।

“अपः पाणिनस्त्रायणे आचामेदयस्तु ब्राह्मणः ।
सुरापानेन तत्तुल्यमित्वेवसृष्टिर्ब्रवीत् ॥”
संहत्येति मुखं संहृत्य अलोमकोष्ठस्यर्शो यथा
न भवतीति तात्वर्थम् । तथा च वशिष्ठः ।

“आचान्तः पुनराचामेहासौ विपरिधाय च ।
श्रीष्टौ च संस्पृश्य तथा यत्र स्यातामलोमकी ॥”
एवञ्च पागुक्ताहारोतवचने श्रीष्टयोर्माज्जनमुक्तं
तत् सलोमकयोरेवेति । एतदनन्तरं वामहस्तं
पादौ शिरश्च दक्षिणेन पाणिनाभ्युक्षयेत् ।

तथा च कामधेनावापस्तम्बः । त्रिराचामेत्
हृद्भाभिस्त्रिरोष्ठौ परिक्रमेत् हिरित्येके दक्षिणेन
पाणिना सव्यं प्रोक्ष्य पादौ शिरश्चेति ।
गोभिलः । त्रिराचामेत् द्विः परिक्रमेत् पादा-
वभ्यश्च शिरोऽभ्युक्षयेदिति इन्द्रियाण्यङ्गिः ।
स्पृशेत् अक्षिणो नासिके कर्णाविति । इन्द्रि-
याणि इन्द्रियायतनानि इन्द्रियाणाममूर्त्तत्वात्
तिसृभिरिति तर्जनीमध्यमानामिकाभिः ॥*॥
सर्वत्राङ्गुष्ठयोगेन आचमनकारणमाह पैठी-
नसिः । अग्निर्द्गुहस्तस्मान्नात्तानापि सर्वाणि
स्थानानि स्पृशेत् । निष्ठोवनादायाचमनं
यथा । वायुपुराणे ।

“निष्ठोवने तथाभ्यङ्गे तथा पादावसेचने ।
उच्छिष्टस्य च सन्नाषादशुच्युपहतस्य च ॥
सन्देहेषु च सर्वेषु शिखां मुक्त्वा तथैव च ।
विना यज्ञोपवीतेन नित्यमेव उपस्पृशेत् ॥
उष्ट्रवायससंस्पर्शं दर्शने चान्यवासिनाम् ॥”
हारोतः ।

“स्त्रीशूद्रोच्छिष्टसंभाषणे सूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शने-
देवमभिगन्तुकाम आचामेदिति ॥ याज्ञवल्कराः
“स्त्रात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुक्त्वा रथोपसर्पणे ।
आचान्तः पुनराचामेहासौ विपरिधाय च ॥”
ब्रह्मपुराणे ।

“होमे भोजनकाले च सन्ध्योर्बभयोरपि ।
आचान्तः पुनराचामेदन्यत्रापि सकृत् सकृत् ॥
हिराचम्य ततः शुद्धः स्मृत्वा विष्णुं सनातनम् ॥”
स्मृतिः ।

“क्षुते निष्ठोविते सुप्ते परिधानेऽप्युपातने ।
कर्मस्य षणु नाचामेत् दक्षिणं यवर्षं
स्पृशेत् ॥”